

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010197
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1615010197.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného Y. C., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 18.04.2016 sp. zn. 2T/54/2015, na verejnom zasadnutí konanom 08. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. b/ Tr. por. sa

obžalovaný Y. C., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom D., Y. XX, prechodne bytom D., P. XX, na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 10.06.2015 sp. zn. 1Pv 466/14/1106, pre skutok právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe,

ž e

do výkonu trestu odňatia slobody bez vážneho dôvodu nenastúpil od 04.04.2014 až do 16.07.2014, napriek tomu, že dňa 13.03.2014 prevzal výzvu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/21/2014 z 05.03.2014 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v lehote najneskôr v priebehu dňa 04.04.2014 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/21/2014 z 03.03.2014, právoplatným 03.03.2014, preto bol Okresným súdom Malacky dňa 02.07.2014 vydaný príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, na základe ktorého bol zadržaný príslušníkmi Okresného riaditeľstva PZ v Malackách, Obvodného oddelenia PZ Gajary dňa 16.07.2014 a dodaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ul. č. 5,

I e b o

skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 18.04.2016 sp. zn. 2T/54/2015 bol obžalovaný Y. C. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 10.06.2015 sp. zn. 1Pv 466/14/1106, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

do výkonu trestu odňatia slobody bez vážneho dôvodu nenastúpil od 04.04.2014 až do 16.07.2014, napriek tomu, že dňa 13.03.2014 prevzal výzvu Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/21/2014 z 05.03.2014 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v lehote najneskôr v priebehu dňa 04.04.2014 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/21/2014 z 03.03.2014, právoplatným 03.03.2014, preto bol Okresným súdom Malacky dňa 02.07.2014 vydaný príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, na základe ktorého bol zadržaný príslušníkmi Okresného riaditeľstva PZ v Malackách, Obvodného oddelenia PZ Gajary dňa 16.07.2014 a dodaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ul. č. 5,

keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

V písomných dôvodoch podaného odvolania odvolateľ vyslovil názor, že skutok, ktorý bol opísaný v obžalobe je trestným činom a tento spáchal obžalovaný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovanému bola dňa 13.03.2014 riadne doručená výzva na nástup trestu odňatia slobody na deň 04.04.2014. Zo správy Nemocnice s poliklinikou Dunajská Streda z 02.12.2014 vyplynulo, že obžalovaný bol v tejto nemocnici hospitalizovaný od 29.03.2014 do 01.04.2014. Samotný fakt, že obžalovaný bol následne práceneschopný, nemení nič na tom, že bol povinný na nariadený trest odňatia slobody nastúpiť, pretože samotná práceneschopnosť nie je vážnym dôvodom na nenastúpenia nariadeného trestu. Ani samotná žiadosť na odklad výkonu trestu, resp. jej podanie, neruší nariadený posledný termín nástupu na výkon trestu, takéto účinky žiadosti o odklad výkonu trestu zákon nepriznáva, preto je možné zo zákona vyvodiť, že len v prípade, že rozhodne súd o odklade výkonu trestu pozitívne, a teda ho povolí a určí lehotu, na ktorú sa povoľuje odklad, len v takomto prípade nie je odsúdený povinný nastúpiť v pôvodne nariadenej lehote na výkon trestu a to až do času uvedeného v povolení odkladu, a naopak v prípade, že nedôjde k odkladu výkonu trestu, teda nebol odložený najneskorší termín nástupu, samozrejme zostáva v platnosti pôvodný najneskorší termín na nástup výkonu trestu a teda nie je dôvod odsúdenému určovať novú lehotu na nástup trestu. Ak by sa akceptoval výklad zákona v tom smere, že po každom zamietnutí žiadosti o odklad výkonu trestu musí konajúci súd určiť odsúdenému novú lehotu na nástup výkonu trestu, dáva sa tým nová možnosť odsúdenému podať ďalšiu žiadosť o odklad výkonu trestu. Pri takomto výklade zákona, ktorý odvolateľ považuje za rozporný so zmyslom zákona, v podstate záleží pri nástupe na výkon trestu na vytrvalosti a fantázii odsúdeného, či nastúpi výkon trestu alebo nie, inak povedané stačí, aby si odsúdený „ustrážil“ každú novú lehotu na nástup do výkonu trestu a v jej rámci podal stále novú a novú žiadosť o odklad výkonu trestu. Vzhľadom na uvedené, okresný prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora zaslal na okresný súd dňa 29.06.2016 písomné vyjadrenie aj obžalovaný Y. C. a to prostredníctvom zvoleného obhajcu. V tomto podaní vyslovil, že odvolanie prokurátora neprineslo žiadne nové dôvody alebo skutočnosti, na ktoré by obhajoba alebo odvolací súd nereagovali. Z dokazovania je naopak zrejmé, že skutok nemôže byť trestným činom a to z dôvodu absencie subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu. Z odvolania prokurátora vyplýva, že tento jednoznačne popiera neexistenciu objektívnej stránky prečinu, pričom tvrdí, že odsúdený mal nastúpiť bezodkladne do výkonu trestu po doručení uznesenia o zamietnutí odkladu. Trestný poriadok v rámci ustanovení o odklade výkonu trestu, ani vo všeobecných ustanoveniach neurčuje časovú hranicu, resp. inak určiteľnú lehotu v prípade nedostatočného poučenia odsúdeného, ktorému sa uloží povinnosť niečo konať. Treba opakovane poukázať na to, že práve v týchto prípadoch nachádza svoje miesto poučenie odsúdeného zo strany súdu. Obhajoba načrtla možnosti riešenia tejto situácie, a to buď doručením novej výzvy na nástup do výkonu trestu, alebo poučením odsúdeného v rámci zamietajúceho uznesenia o príslušnej lehote na nástup do výkonu trestu. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Odvolací súd postupom podľa § 293 ods. 7 Tr. por. verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného Y. C., nakoľko tento písomným podaním, ktoré bolo doručené na krajský súd dňa 08.09.2016 požiadal, aby sa nariadené verejné zasadnutie vykonal v jeho neprítomnosti. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že obžalovaný Y. C. prevzal predvolanie na verejné zasadnutie dňa 05.08.2016.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla, aby krajský súd vyhovel predmetnému odvolaniu, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň poukázala na dôvody podaného odvolania, na ktorých zotrúva.

Obhajca obžalovaného v zastúpení advokátskeho koncipienta na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a tým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je iba čiastočne dôvodné, hoci z iných dôvodov než ktoré namietal.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd rozhodol najskôr odsudzujúcim rozsudkom z 09.10.2015 č.k. 2T/54/2015-82.

Z podnetu odvolania obžalovaného Y. C. odvolací súd uznesením z 14.01.2016 sp. zn. 4To/137/2015 vyššie citovaný rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Krajský súd v Bratislave v zrušujúcom uznesení poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvého stupňa tvrdil, že obžalovaný Y. C. mal vedomosť už dňa 13.03.2014, že od dňa 04.04.2014 má nastúpiť výkon trestu. Písomným podaním zo dňa 31.03.2014 požiadal o odklad výkonu trestu, pričom dňa 17.06.2014 sa dozvedel, že jeho žiadosť je nedôvodná a nemá oporu v zákone. Hoci už od mesiaca apríl 2014 mal vykonávať trest odňatia slobody, ani zamietnutie jeho žiadosti o odklad výkonu trestu ho nepohlo k nástupu. Celý kalendárny mesiac sa ešte vyhýbal nástupu výkonu trestu, až ho napokon dolapili policajné orgány a dodali do výkonu trestu. Okresný súd následne urobil záver, že z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal v nepriamom úmysle, keďže vedel, že prinajmenšom od 17.06.2014 porušuje zákon a s týmto stavom bol uzročený. Intelektuálna úroveň obžalovaného ako osoby, ktorá bola už viackrát vo výkone trestu odňatia slobody nesporne mu dovoľovala rozoznať význam výroku súdu, teda či mu bol povolený odklad výkonu trestu alebo mu bol zamietnutý. Jeho obhajobná argumentácia, že čakal až ukončí práceneschopnosť a potom nastúpi výkon trestu, bola podľa súdu prvého stupňa nedôvodná, nakoľko v uznesení sp. zn. 0T/21/2014, ktoré mu bolo dňa 17.06.2014 doručené, si mohol zreteľne prečítať, že jeho zdravotný stav nie je takého charakteru, ktorý by mu bránil nastúpiť výkon trestu.

Odvolací súd s takýmito argumentmi prvostupňového súdu sa vo svetle prejednávaného prípadu nemohol stotožniť.

Najvýznamnejšia argumentácia okresného súdu, že obžalovaný mal nastúpiť výkon trestu odňatia slobody tým istým dňom, ako mu bolo do vlastných rúk doručené uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 09.06.2014 sp. zn. 0T/21/2014, t. j. dňom 17.06.2014, nemôže sama osebe obstáť. Pre úplnosť krajský súd vyslovil, že v rámci odvolacieho konania nebol k dispozícii pôvodný súdny spis Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/21/2014 a nariadený súd nemohol dodatočne preveriť, či bola alebo nebola vyhotovená a následne aj obžalovanému doručená ďalšia výzva na nastúpenie do výkonu trestu, po predchádzajúcom doručení zamietajúceho uznesenia o odklad výkonu trestu. Iba na základe doposiaľ na hlavnom pojednávaní vykonaných a oboznámených listinných dôkazov, ktoré tvorili súčasť súdneho spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/54/2015 (išlo o vyhotovené fotokópie len časti písomností pochádzajúcich z pôvodného súdneho spisu sp. zn. 0T/21/2014 toho istého súdu), bolo možné prisvedčiť argumentom odvolateľa, že pokiaľ mu po zamietajúcom uznesení okresného súdu o jeho žiadosti o odklad výkonu trestu nebola určená ďalšia nová lehota na nastúpenie výkonu trestu, potom pôvodná lehota určená do 04.04.2014 z dôvodu konania a rozhodovania okresného súdu o jeho žiadosti, stratila svoju opodstatnenosť a z dôvodu plynutia času sa ňou už nemohol vôbec riadiť. Vznikla teda zásadná otázka, akou konkrétnou lehotou na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody sa mal obžalovaný riadiť po tom, ako mu bola súdom zamietnutá jeho žiadosť o odklad výkonu trestu, aby eventuálne z jeho strany nedošlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Naznačenú problematiku si zrejme uvedomil aj súd I. stupňa, nakoľko upravil tzv. skutkovú vetu rozsudku oproti obžalobe, avšak takýto jeho postup naďalej ostal nedostatočným a sporným. V každom prípade takouto

lehotou, resp. najneskorším termínom na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody nemohol byť deň, kedy obžalovaný prostredníctvom poštového prepravcu prevzal do vlastných rúk uznesenie súdu, ktorým bola jeho žiadosť o odklad výkonu trestu zamietnutá. Ďalej odvolací súd zdôraznil, že v tomto vyššie citovanom uznesení okresného súdu absentovalo určenie akejkolvek lehoty na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody. V neposlednom rade odvolací súd vyslovil, že ak osoba právoplatne odsúdená podá žiadosť o odklad výkonu trestu a napokon sa rozhodne, že táto žiadosť nie je dôvodná, iba z tejto skutočnosti sa nemôže izolovane bez prístúpenia ďalších rozhodných skutočností vyvodiť obava, že sa odsúdený bude výkonu trestu vyhýbať skrývaním alebo útekom. V takomto prípade nie je namieste ani vydania príkazu na dodanie do výkonu trestu (§ 408 ods. 4 Tr. por.).

S poukazom na vyššie rozvedené úvahy, odvolací súd okresnému súdu nariadil, aby v ďalšom konaní doplnil dokazovanie tak, aby pripojil súdny spis Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/21/2014 a na hlavnom pojednávaní prečítal podstatné časti tohto súdneho spisu súvisiace predovšetkým s vykonávacím konaním. Na základe takto doplneného dokazovania by mal ustáliť, či sa vo vykonávacom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 0T/21/2014 postupovalo v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, vrátane toho, či došlo zo strany súdu k určeniu konkrétnej lehoty na nástup do výkonu trestu odňatia slobody po tom, ako bola uznesením Okresného súdu Malacky z 09.06.2014 sp. zn. 0T/21/2014 zamietnutá žiadosť obžalovaného (odsúdeného) Y. C.. Krajský súd tiež nariadil, aby súd I. stupňa zabezpečil doplňujúce dôkazy k osobe obžalovaného, predovšetkým od Generálnej prokuratúry SR vyžiadal aktualizovaný odpis z registra trestov, ďalej od orgánu, ktorý prejednáva priestupky zistil, či bol obžalovaný v poslednom období postihnutý za priestupok. Bolo chybou predchádzajúceho konania, keď okresný súd pri nariadení hlavného pojednávania neaktualizoval listinné dôkazy k osobe obžalovaného, ale sa uspokojil iba s odpisom registra trestov a výpisom z evidencie priestupkov, ktoré boli vyžiadané orgánmi činnými v trestnom konaní ešte dňa 15.05.2015. Podľa ustálenej súdnej praxe sa totiž vyžaduje, aby takéto listinné dôkazy neboli staršie ako tri mesiace.

Okresný súd následne v konaní po zrušení rozsudku na hlavnom pojednávaní vykonal úkony a dôkazy, ktoré odvolací súd nariadil a rešpektujúc právny názor nadriadeného súdu rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom.

Odvolací súd dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa v konaní po zrušení napadnutého rozsudku pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci postupoval správne a v súlade so zákonom, keď vykonal všetky potrebné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie. Okresný súd zároveň rešpektoval aj zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 14.01.2016 sp. zn. 4To/137/2015 a vykonal všetky úkony a dôkazy, ktoré mu odvolací súd nariadil. Možno preto vysloviť, že konanie na súde prvého stupňa po zrušení rozsudku bolo vykonané v súlade s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por.

Na strane druhej okresný súd pochybil v tom, keď obžalovaného Y. C. oslobodil spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por., hoci správny postup mal byť taký, že obžalovaný mal byť oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. Takéto pochybenie odvolací súd konvalidoval svojim vlastným rozhodnutím.

Krajský súd aj v kontexte odvolacích námietok okresného prokurátora vyslovuje, že výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok sa skutočne stal a vykazuje aj všetky znaky trestného činu po objektívnej a subjektívnej stránke. Objektívnu stránku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. naplní páchatel', ak mu je nariadený nástup na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu je právoplatne uložený a tento bez vážneho dôvodu nenastúpi v lehote stanovenej súdom. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15 Tr. zák.).

Odvolací súd napokon uzatvára, že vykonaným dokazovaním (prečítaním podstatného obsahu súdneho spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/21/2014) nebolo preukázané, že konaním obžalovaného Y. C. došlo k naplneniu znakov žalovaného trestného činu po objektívnej a subjektívnej stránke, keďže nedošlo zo strany súdu k stanoveniu konkrétnej lehoty na nástup výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere krajský súd poukazuje na svoj právny názor vyslovený v predchádzajúcom uznesení z 14.01.2016 sp. zn. 4To/137/2015 a nepovažuje za potrebné tento názor opakovať, prípadne bližšie ho rozvádzať.

Výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, alebo len na pravdepodobných skutkových záveroch. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou dospel odvolací súd k tomu záveru, že nebolo akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok pre ktorý bol obžalovaný Y. C. stíhaný, napíňa zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. po objektívnej a subjektívnej stránke, na základe čoho bolo nevyhnutné obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry oslobodiť.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania okresného prokurátora spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.